نگاه

دوم خرداد حکایت دیروز و پس‌فردا

نوید کلهرودی

● دو دهه از عمر جمهوری اسلامی می‌گذرد و هاشمی خود را آماده می‌کند تا کلید پاستور را به فرد دیگری تحویل دهد. شرایط جنگ در سالیان گذشته فضایی غیررقابتی را بر انتخابات حاکم کرده است که در آن بر لزوم وحدت در روزهای سخت جنگ تأکید می‌شود و رقابت‌های واقعی را کمرنگ می‌کند. انتخابات خرداد ۷۶ برگزار می‌شود و نتایج آن با گذر این‌همه سال از آن اتفاق، همچنان محل بحث و مجادله باقی می‌ماند.

دلیل سربرآوردن موج عظیم حمایت از نامزدی متفاوت در انتخابات آن سال چه بود؟ بسیاری معتقدند بخش بزرگی از مطالبات مردم در بهمن ۱۳۵۷ در شلوغی‌ها و فضای پس از انقلاب و به‌خصوص شروع جنگ تحمیلی مورد کم‌توجهی قرار گرفت. خواسته‌هایی که در طول سال‌های پس از انقلاب انباشته شده بودند و فضا و فرصتی برای برآورده‌کردنشان پیش نیامده بود، به‌ناگاه چون موجی به عرصه جامعه وارد شده بودند. دراین‌میان وزیر پیشین ارشاد نامزدی بود متفاوت. اعضای ستادش مدت‌ها در مراکز پژوهشی دست به طراحی تئوری‌ها و مطالعه جامعه ایران زده بودند و شاید به همین دلیل بود که مشی و روش تبلیغاتی‌اش تا آن زمان متفاوت‌ترین بود و ایضا مؤثرترین. موج جمعیتی که با رأی ۲۰ میلیونی خود او را به پاستور فرستادند ادبیات و سخنانی را می‌شنیدند که سال‌ها بود اثری از آن در سپهر سیاسی کشور دیده نمی‌شد. سال‌های پایانی دولت دوم اصلاحات،اصلاح‌طلبان دچار شکاف شده‌اند. اشتباهات متعدد و تدوین استراتژی‌های غلط باعث می‌شود تا یک‌به‌یک کرسی‌ها و محافل و صندلی‌ها را از دست بدهند و لحظه‌به‌لحظه نقششان در امور کشور کمتر شود. هرچه اصلاح‌طلبان دچار انشقاق بیشتری می‌شوند، جناح مقابلشان که مدتی دچار شوک دوم خرداد شده بود، قوی‌تر می‌شود و سنگرهای اصلاح‌طلبان را فتح می‌کند. اما چرا چنین اتفاقی می‌افتد؟

در میان رأی‌دهندگان در ایران چند رفتار متفاوت دیده می‌شود:

الف) این گروه که تعدادشان بالا نیست، عموما از ابتدای انقلاب میلی به مشارکت در انتخابات نداشته‌اند. ب) کسانی هستند که رأی و نظرشان تقریبا در طول این سه دهه ثابت بوده است. یعنی همیشه یا رأی خود را به صندوق جناح چپ ریخته‌اند یا جناح راست. ج) کسانی هستند که به‌اصطلاح آنان را «آرای خاکستری» می‌نامند که تا چندروز مانده به انتخابات هنوز تصمیم نگرفته‌اند که به چه فردی رأی دهند. بسیاری معتقدند آنان که بتوانند آرای سنتی و همیشگی خود را با آرای این گروه خاکستری همراه کنند، پیروز قطعی انتخابات خواهند بود. از سوی دیگر اگر این گروه خاکستری علاقه‌ای به شرکت در انتخابات نداشته باشند، گروه (ب) تنها می‌ماند و آن‌وقت معلوم نیست با عدم شرکت گسترده در انتخابات چه کسانی پیروز می‌شوند. این دقیقا نکته‌ای است که موافقان تحریم انتخابات در طول سالیان گذشته هیچ‌گاه به آن فکر نکرده‌اند که در ساختار سیاسی خاص ایران که احزاب جایگاهی قوی ندارند، جز صندوق رأی چه چیزی برای اعمال اراده ملت وجود دارد؟ معتقدان به تحریم عموما در شرایطی سخن و حرفشان مؤثر است یا حداقل شنیده می‌شود که جمعیت خاکستری از توان و تأثیر دولت در امور کشور مایوس شوند. شاید صحیح باشد که بگوییم این گروه سوم از اختلافات و اشتباهات اصلاح‌طلبان خسته شده بود و رأی خود را در تیرماه ۸۴ به صندوق تفکری کاملا متفاوت ریخت. بخشی از این گروه هم به پای صندوق‌ها نیامدند تا جناح راست به‌طورمثال در انتخابات شورای شهر تهران کاری راحت برای تصاحب صندلی‌ها در پیش داشته باشد. سوم تیرماه، شهردار تهران رئیس دولت شده بود.

دوم خرداد را نباید با نگاهی نوستالژیک نگریست، نباید تنها با دید خاطره‌بازی به آن نگاه کرد. دوم خرداد را می‌توان به‌عنوان یک مشی و منش برگزید. خرداد ۹۲ هنگامه‌ای بود برای دوجناح تا امتحانی مجدد بدهند و مشخص شود که آیا از اشتباهات گذشته خود درس گرفته‌اند؟ اصلاح‌طلبان که به اندازه کافی تنبیه شده بودند، به صحنه آمدند و هوشمندانه محمدرضا عارف را دعوت به کناره‌گیری کردند تا بتوانند با حسن روحانی به عرصه رسمی سیاست بازگردند. اصلاح‌طلبان این‌بار پیروز شده بودند. نسل جوانی همراهی‌شان می‌کرد که متوجه شده بود تندروی نه‌تنها دردی را دوا نمی‌کند بلکه به جناح مقابل فرصت تاخت‌وتاز بیشتری می‌دهد. دوم خرداد برای دیروز بود، گذشت و تمام شد و به صفحات تاریخ و آرشیو روزنامه‌ها پیوست. اگر قرار باشد این‌روزها درسی از دوم خرداد و دولت اصلاحات آموخت، این است که بر اعمال درستی که دوم خرداد را رقم زدند، پای بفشاریم و اشتباهات آن دوران را تکرار نکنیم.

عکس: محمد بابایی

تلاش برای معتدل‌ترشدن هیأت‌رئیسه در سال آخر ادامه دارد

آخرین وزن‌کشی مجلس نهم

شرق، مهدی قدیمی: عزم حدادعادل برای اجماع دو فراکسیون اصولگرای مجلس در جهت حفظ ترکیب فعلی هیأت‌رئیسه، با کارشکنی یاران تندرو او ناکام مانده و حالا تعیین‌تکلیف ترکیب هیأت‌رئیسه در سال آخر، به نحوه بازی میانه‌روها در مقابل تندروها بستگی دارد. براساس آخرین تصمیم‌گیری‌ها بناست، ترکیب هیأت‌رئیسه کنونی تکرار شود، بی‌اندکی تغییر و تحول، آن‌هم در انتخاباتی که قرار است روز چهارشنبه این هفته برگزار شود. الیاس نادران بناست سه‌شنبه درباره آمدن یا نیامدنش خبر دهد و باهنر نیز برخلاف معمول در راهروها رؤیت می‌شود، اما بنایی بر گفت‌وگو ندارد و گویا فقط آمده است خودی نشان داده باشد. آن‌سوتر، طیف علی لاریجانی نسبت به نسخه حدادعادل بی‌تمایل نیست و تا به اینجای کار تکرار همان هیأت‌رئیسه پیشین محتمل است، اما همچنان مسئله تک‌روی تندروترها نسبت به سایر اعضای فراکسیون حداد (رئیس فراکسیون اصولگرایان مجلس)، ممکن است معادلات را تغییر دهد. کاظم جلالی، رئیس فراکسیون رهروان ولایت، روز گذشته در راهروها، ماجرای پیشنهاد حدادعادل و واکنش رهروان را این‌گونه روایت کرد: «مدتی پیش آقای حدادعادل بحثی را مطرح کردند مبنی‌بر اینکه ترکیب فعلی هیأت‌رئیسه حفظ شود. آقای حداد جلسه‌ای نیز با دکتر لاریجانی در همین راستا داشته‌اند و درباره موضوع حفظ وضع موجود در هیأت‌رئیسه بحث کرده‌اند. پاسخ من و آقای لاریجانی به مباحث مطروحه آقای حدادعادل این بود که این بحث، نظری است که می‌شود آن را در فراکسیون رهروان ولایت مطرح کرد و اگر اعضای فراکسیون با اکثریت به آن رأی دهند، می‌توان به آن عمل کرد». اما علت ناکام‌ماندن این پروژه چه بود؟ کاظم جلالی علت را این‌گونه توضیح داد: «آقای حدادعادل به من گفته‌اند با کلیت حفظ وضع موجود در هیأت‌رئیسه موافقیم، اما بعد برخی اظهارنظرها از بعضی افراد فراکسیون اصولگرایان شنیده شد که پیرو آن قرار است بعضی افراد فراکسیون اصولگرایان برای هیأت‌رئیسه کاندیدا شوند و بنده به طور مشخص اسامی این افراد را به آقای حدادعادل، رئیس فراکسیون اصولگرایان مجلس، گفته‌ام. من به آقای حدادعادل گفتم که با توجه به اظهارنظرهای برخی افراد فراکسیون اصولگرایان برای اعلام کاندیداتوری در انتخابات هیأت‌رئیسه، نتیجه، حفظ وضع موجود نخواهد بود که درمقابل، آقای حدادعادل اشاره کردند که با این افراد صحبت خواهند کرد». پیگیری‌های «شرق» نشان می‌دهد، پس از ارائه پیشنهاد حداد به فراکسیون رهروان، نام روح‌الله حسینیان به‌عنوان گزینه موردنظر تندروها برای ریاست و همین‌طور نام الیاس نادران برای نایب‌رئیسی مطرح شده است و چهره‌های دیگری نظیر بیرانوند هم به‌عنوان گزینه‌های بعدی برای ورود به انتخابات هیأت‌رئیسه مطرح شده‌اند. کاظم جلالی روز گذشته تلاش و پیشنهاد حداد برای حفظ وضع موجود را «صادقانه» توصیف کرد و درباره توضیح حداد راجع به حرکت جدایی‌طلبانه تندروها گفت: «حدادعادل در واکنش به اینکه برخی افراد فراکسیون اصولگرایان می‌خواهند برای هیأت‌رئیسه کاندیدا شوند، گفته است آنها از فلان جبهه هستند و اظهارات آنها سلیقه‌ای است که خیلی مورد توجه قرار نخواهد گرفت، اما ما به رئیس فراکسیون اصولگرایان گفته‌ایم که بالاخره اینها از فراکسیون شما هستند و باید برای این موضوع تعیین‌تکلیف شود».

> **جلالی روز گذشته تلاش و پیشنهاد حداد برای حفظ وضع موجود را «صادقانه» توصیف کرد و درباره توضیح حداد راجع به حرکت جدایی‌طلبانه تندروها گفت: حداد در واکنش به اینکه برخی افراد فراکسیون اصولگرایان می‌خواهند برای هیأت‌رئیسه کاندیدا شوند، گفته است آنها از فلان جبهه هستند و اظهارات آنها سلیقه‌ای است که خیلی مورد توجه قرار نخواهد گرفت**

حداد تنها ماند

درحالی‌که رئیس فراکسیون رهروان؛ یعنی کاظم جلالی، اقدام رئیس فراکسیون رقیب یعنی حداد را صادقانه می‌داند، اما نگاه‌های بدبینانه‌ای هم نسبت به این اقدام بین برخی نمایندگان وجود دارد. آنهایی که نسبت به پروژه‌های سازمان‌یافته تندروها بیش از سایرین بدبین هستند، می‌گویند پیمودن این مسیر پیشنهادی حداد، از سوی لاریجانی، به‌شکلی افتادن در دام تندروهاست و معلوم نیست آینده این همراهی چه خواهد شد، چه که بسیاری در مجلس نسبت به هرگونه همراهی حزب علی لاریجانی با تندروها هشدار داده‌اند. در نهایت قرار بر این شد که بعدازظهر روز گذشته، فراکسیون رهروان با تشکیل جلسه در مجمع عمومی، درباره پیشنهاد حداد تصمیم‌گیری کند، اما در آخرین لحظه، کاظم جلالی اعلام کرد که به‌دلیل عقب‌نشینی فراکسیون حدادعادل از پیشنهاد فهرست مشترک، جلسه لغو شده تا فراکسیون رهروان روز سه‌شنبه فهرست ۱۲ نفره خود برای هیأت‌رئیسه را معرفی کند.

مسئله‌ای به نام باهنر

اما در میان اعضای فراکسیون رهروان، مهم‌ترین مورد اختلافی، ادامه نایب‌رئیسی باهنر است. چراکه درباره ریاست لاریجانی و نایب‌رئیسی ابوترابی‌فرد، اختلافی وجود ندارد، اما مواضع یک سال اخیر باهنر و نوع نقش‌آفرینی‌های او به سود تندروها، مورد انتقاد بسیاری از رهروانی‌هاست و رأی مخالف شورای مرکزی رهروان به نامزدی باهنر برای انتخابات هیأت‌رئیسه در چندروز گذشته پیام مشخصی به نشانه اعتراض نسبت به ائتلاف با تندروها بود. بااین‌حال و در شرایطی که نادران برای نشستن بر صندلی فعلی باهنر خیز برداشته است، فراکسیون رهروان برسر یک دوراهی دشوار قرار دارد. آنها اگر بخواهند باهنر را به دلیل رفتارهای یک سال گذشته تنبیه و از داخل فراکسیون خود، گزینه دیگری را برای نایب‌رئیسی کاندیدا کنند، برای رقابت با نادران مشکل خواهند داشت. از سوی دیگر ادامه رفتارهای باهنر نیز با ذائقه فراکسیون هم‌خوانی ندارد و به همین دلیل است که صبح روز گذشته، او را به فراکسیون فراخوانده‌اند. نتیجه این جلسه هم گویا، رهروانی‌ها را در آستانه حمایت مجدد از باهنر قرار داده است. کاظم جلالی روز گذشته در این‌باره گفت: «در فراکسیون رهروان ولایت، نقدهایی نسبت به آقای باهنر وجود دارد که این نقدها به وی گفته شده و خود باهنر نیز در جلسه رهروان، بخشی از این نقدها را پذیرفته و جای امیدواری دارد که این نقدها برطرف شود». گزینه تکرار حمایت از باهنر وقتی جدی‌تر شد که کاظم جلالی به‌عنوان قدرتمندترین گزینه فراکسیون رهروان برای کسب کرسی نایب‌رئیسی، دیروز در جمع خبرنگاران پارلمانی اعلام کرد که قصد کاندیداتوری ندارد و به‌این‌ترتیب باهنر همچنان به‌عنوان جدی‌ترین گزینه فراکسیون رهروان برای رقابت با نادران، مطرح است.

نگرانی از افزایش تندروها در هیأت‌رئیسه

بااین‌حال در میان گزینه‌های موجود حتی برخی رهروانی‌ها رأی به نادران را به رأی به باهنر ترجیح می‌دهند. پازل دشواری پیش‌روی علی لاریجانی شکل گرفته، از یک سو مخالفت‌ها با تصمیم‌های نیابتی در بدنه رهروان ولایت رو به افزایش گذاشته و درعین‌حال نگرانی از ورود یک نماینده تندوتیز دیگر به هیأت‌رئیسه بیخ گوش بهارستان است، اما همه دغدغه‌های پیش‌روی میانه‌روها، مربوط به برنده رقابت احتمالی باهنر و نادران نیست. در جمع سایر اعضای هیأت‌رئیسه، درحالی‌که تا سال گذشته از جمع شش‌نفره منشی‌ها، دو سهمیه به طیف حداد و چهار سهمیه به طیف لاریجانی رسیده بود، سال گذشته با پیوستن بذرپاش به جمع دهقانی و صادقی، تعداد اصولگرایان نزدیک به طیف حداد به سه نفر رسید. ازاین‌رو حالا فراکسیون رهروان به‌جز چاره‌اندیشی برای بستن راه ورود نادران به جمع نواب‌رئیس، باید به فکر پس‌گرفتن کرسی‌های دیگر هیأت‌رئیسه از تندروها نیز باشد. سال گذشته جهانگیرزاده و هروی از سوی فراکسیون به صحن معرفی شدند، اما رأی نمایندگان به سمت چهره‌هایی مثل بذرپاش و دهقانی و صادقی چرخید و حالا از فراکسیون رهروان در سال آخر بار دیگر نام جهانگیرزاده و هروی به‌عنوان گزینه‌های مطرح برای ورود به هیأت‌رئیسه به گوش می‌رسد؛ گزینه‌هایی که اگر این‌بار بتوانند رأی مجلس را به دست بیاورند، می‌توان گفت مجلس نهم در سال آخر، رنگ‌وبوی اعتدالی به خود گرفته است.

ادامه از صفحه اول

فرمانده نیروی زمینی ارتش در صحن علنی مجلس خبر داد:

تکفیری‌ها در نزدیکی مرز ایران

اما امیر پوردستان دیروز گفت «جای پای داعش در افغانستان و پاکستان است و آنها در حال آماده‌سازی خود هستند». به گزارش فارس، فرمانده نیروی زمینی ارتش همچنین در مجلس، گفت: «نیروهای تکفیری و تروریستی در نزدیکی مرزهای ما هستند و در گذشته داعش برای ورود به ایران زاغه مهمات پیش‌بینی کرده بود».

امیر احمدرضا پوردستان، اضافه کرد: «امروز با چهره تازه‌ای از تهدیدات روبه‌رو هستیم که از نظر نوع، شکل و اندازه با گذشته فرق دارد. نیروهای تروریستی و تکفیری در نزدیکی مرزهای ما هستند. در سال گذشته همین موقع بود که ستاد کل نیروهای مسلح به ما ابلاغ کرد تروریست‌ها در جلولا و سعدیه هستند و گام بعدی آنها خانقین بود که می‌خواستند به کشور ما بیایند».پوردستان تأکید کرد: «این گروهک‌های داعش در استان‌های مرزی ما فضاسازی کرده بودند و زاغه مهمات و نیرو پیش‌بینی و آماده کرده بودند تا در زمان ورودشان با ترور و انفجار، آشوب کنند که توسط سربازان گمنام کشورمان خنثی شد». فرمانده نیروی زمینی ارتش ادامه داد: «اما ما در کمتر از سه‌روز، پنج تیپ رزمی را برای مقابله با آنها سازمان‌دهی کردیم و نیروهای پیاده و بالگرد شناسایی ما تا ۴۰ کیلومتر به داخل خاک عراق رفتند و توپخانه‌هایمان را ثبت تیر کردیم». او خاطرنشان کرد: «بنابراین نیروهای زمینی ارتش و سپاه باید تقویت شوند تا بتوانیم تانک بخریم، سامانه‌هایمان را متحول‌سازی کنیم و بالگردهایمان اورهال شوند. امروز نبرد، نبرد نیروهای زمینی است».پوردستان گفت: «در بودجه امسال نگاه خوبی به نیروی زمینی شد، اما باز هم از مجلس می‌خواهیم این نگاه ویژه‌تر شود».

روایت پوردستان از خواب شهید صیاد به هنگام آزادی خرمشهر

براساس این گزارش، امیر سرتیپ پوردستان در بخش دیگری از سخنان خود در مجلس با اشاره به ویژگی‌های ممتاز عملیات بیت‌المقدس که منجر به آزادسازی خرمشهر از اشغال نیروهای بعثی شد، گفت: «این عملیات به اشغال ۱۹ ماهه این شهر پایان داد».پوردستان به مداومت ۲۴روزه عملیات بیت‌المقدس اشاره کرد و گفت: «۲۴ روز عملیات؛ یعنی ۲۴ روز شهید و زخمی دادن، آب و غذا نداشتن، کمبود مهمات، به علاوه تحمل هوای گرم آن مقطع زمانی؛ البته عملیات‌های کربلای ۵ و الفجر ۸ نیز مداومت‌های ۶۰ و ۷۰ روزه داشتند، اما گستردگی این دو به اندازه عملیات بیت‌المقدس نبود. به‌طوری که امیر سپهبد شهید صیادشیرازی می‌گفت زمانی که فرماندهان را احضار می‌کردیم، اعلام می‌کردند که از تیپ‌ها و لشکرهای ما فقط نامی باقی مانده است و عمده نفرات به شهادت رسیده‌اند».

او از تعداد زیاد اسرا و کشته‌های دشمن و نیز دستاوردهای نظامی به عنوان یکی دیگر از ممیزه‌های عملیات بیت‌المقدس نام برد و در نقل خاطره‌ای از شهید صیادشیرازی عنوان کرد: «این شهید بزرگوار می‌گفت در روزهای پایانی عملیات در جلسات فرماندهی به این نتیجه رسیدیم که باید عملیات متوقف شود و به‌منظور پاسخ‌گویی به مطالبه مردم درباره خرمشهر فعلا آن را محاصره کرده و پس از شش ماه که ارتش و سپاه تعداد بیشتری نیرو گرفتند به آزادسازی آن اقدام کنند».امیر پوردستان از زبان شهید صیادشیرازی ادامه داد: «پس از ابلاغ این دستور و سوالات و چالش‌هایی که پیش آمد همه فرماندهان آن را پذیرفتند اما باز هم یگان‌ها حتی برای محاصره خرمشهر نیز کافی نبودند؛ در نهایت ساعت ۱۰:۳۰ شب از سه محور عملیات آغاز شد، اما فقط یک محور توانست پیشروی کند و عملیات در دو محور دیگر به کندی پیش می‌رفت. شهید صیاد تصریح می‌دارد که این کندی عملیات تا اذان صبح ادامه داشت و پس از اقامه نماز اکثر نیروها که چندین روز بود نخوابیده بودند بی‌هوش بر زمین افتاده بودند، اما من کنار بی‌سیم چرت زدم که در خواب مشاهده کردم سیدی نورانی- به زعم او امام زمان (عج) - وارد شد و پس از مدتی که برای هدایت ایشان به‌پا خاستم، درخواست کردم اجازه دهند ایشان را در آغوش بگیرم که آن سید بزرگوار لبخندی زد و من به گریه افتاده و در نتیجه از خواب بیدار شدم و صدای الله‌اکبر فرماندهان عملیات را شنیدم که می‌گفتند مسیرها باز شد».

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● استانی‌کردن انتخابات مجلس منطقی نیست. می‌دانیم که این کار موجب می‌شود همه نمایندگان من‌بعد از شهرهای مرکز استان و شهرهای بزرگ در هر استان انتخاب شوند و شهرهای کوچک بدون نماینده در مجلس بمانند. از شورای محترم نگهبان تقاضا داریم این طرح را تصویب نکند. محمد

● حدود یک هفته پیش، از اداره برق به در منزل ما مراجعه کردند و به بهانه اینکه کنتور خراب است، کنتور عمومی ما را تعویض کردند، بعد از نصب آن به دلیل اینکه فازبه‌فاز نصب کردند، آسانسور ما سوخته و موتورخانه ما دچار مشکل شده است. تماس گرفتیم آمدند و مشکل موتورخانه را برطرف کردند ولی آسانسور همچنان سوخته مانده، با واحد حوادث تماس گرفتیم، گفتند مشکل ما نیست. پس این مشکل چه‌کسی است؟ چه‌کسی باید به آن رسیدگی کند؟

بازتاب

● **پاسخ روابط‌عمومی شرکت بهره‌برداری راه‌آهن شهری تهران و حومه:** احتراما درخصوص مطلب مندرج در آن روزنامه، مورخ ۲۱ اردیبهشت ۱۳۹۴، صفحه ۳ با عنوان صد بار فراتر از ظرفیت، پاسخ زیر در همان صفحه به چاپ برسد:با سلام، احتراما به استحضار می‌رساند: شرکت بهره‌برداری راه‌آهن شهری تهران و حومه، همواره جهت ارائه خدمات حداکثری و مطلوب به مسافران گرامی اقدام نموده و بهبود مستمر خدمات، از اهداف این شرکت می‌باشد. دراین‌راستا برنامه‌های کاهش سرفاصله زمانی حرکت قطارها و افزایش ظرفیت جابه‌جایی مسافر در تمامی خطوط در جلسات مختلف کارشناسی و مدیریتی بررسی شده و با توجه به درنظرگرفتن امکانات موجود و محدودیت‌های عملیاتی و زیربنایی و همچنین ناوگان در اختیار، فاصله گذر خطوط متروی تهران و حومه در ساعات مختلف و به‌ویژه در ساعات شلوغ و بسیار شلوغ تعیین می‌گردند. امید است با افزایش امکانات و بهبود وضعیت ناوگان و درنهایت کاهش محدودیت‌ها، رضایت مسافران گرامی بیش‌ازپیش حاصل گردد.